GAIP

COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució 55/2022, de 27 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 1128/2021

Administració reclamada: Diputació de Barcelona

Informació reclamada: Diversa informació en relació amb l'inventari de béns immobles i de vehicles.

Sentit de la resolució: Estimació parcial i desestimació parcial

Resum: Val a dir que la manca de justificació i de concreció per part de la Diputació del dany efectiu derivat de l'accés en la seguretat dels immobles, o del dany en els interessos privats legítims de la Diputació derivat de facilitar-ne el seu valor, portarien per sí sol a qüestionar la seva aplicació al cas limitant-ne l'accés. Però és que, a més, resulta definitiu per valorar l'adequació a dret de l'accés reclamat la previsió normativa de l'article 48.1 del Decret 8/2021, del 9 de febrer, sobre al transparència i el dret a la informació pública, que desplegant la previsió de publicitat activa de l'article 11.2.a LTAIPBG -que estableix l'obligació de les administracions de publicar als portals de transparència les dades més rellevants de l'inventari general del patrimoni pel que fa als béns immobles de domini públic i patrimonials i als béns mobles amb un valor especial-, disposa el següent: "1. Als efectes de la lletra a) de l'article 11.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, les administracions públiques han de publicar la informació relativa als béns que, de conformitat amb els seus inventaris respectius, siguin de la seva propietat, o sobre els quals disposin de drets d'una altra naturalesa, amb indicació de la seva titularitat sobre el bé, el títol i la data d'adquisició, l'import total d'adquisició, una breu descripció de l'ús o destinació i de la situació física i jurídica del bé, que en el cas de béns immobles inclou el seu valor cadastral, la població i l'adreça d'ubicació, la superfície total i la superfície construïda del bé, entre d'altres." I si aquesta informació és, en virtut d'aquest precepte, d'obligada publicitat activa al portal de transparència, difícilment es podrà justificar que no pugui ser lliurada en un procediment d'accés a la informació.

Paraules clau: Diputació. Associació de veïns. Patrimoni. Inventari béns immobles. Inventari de vehicles. Reclamació contra lliurament parcial. Informació pública. Límits. Seguretat pública. Intimitat i altres drets privats legítims. Informació existent.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 16 de desembre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 1128/2021, presentada per una associació de veïns contra la Diputació de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 16 de setembre de 2021 l'entitat reclamant presenta una escrit al registre de l'Ajuntament de Pallejà mitjançant la qual demana que es remeti a la Diputació de Barcelona la següent sol·licitud

d'informació pública: "que facilitin els detalls previstos als articles 20 (inventari dels béns immobles) i 25 (inventari de vehicles) del Reial Decret 1372/1986, de 13 de juny, pel què s'aprova el Reglament de Béns de les Entitats Locals".

3. La Reclamació presentada el 16 de desembre de 2021 indica que la seva sol·licitud d'informació hauria estat denegada totalment o parcialment i que no està d'acord amb la informació rebuda, sense major concreció ni de la informació obtinguda ni del motiu de la seva insatisfacció.

4. El 27 de desembre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a la Diputació de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

5. En la mateixa data, la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

6. El 5 de gener de 2022 la part reclamant adreça un correu electrònic a la GAIP mitjançant el qual demana que se l'informi de la data en què comença a comptar el termini de resolució de la reclamació, i el 12 de gener de 2022 la GAIP li n'informa.

7. El 17 de gener de 2022 té entrada a la GAIP l'informe de la Diputació de Barcelona, que fa constar que la Diputació hauria donat resposta a la sol·licitud objecte de reclamació el 13 d'octubre, facilitant els enllaços al portal de transparència referits als inventaris sol·licitats, així com les dades de contacte de l'Oficina de Patrimoni i Gestió Immobiliària, per a qualsevol aclariment. Que el 15 d'octubre la persona reclamant s'havia adreçat al Gabinet d'Innovació Digital de la Diputació manifestant el seu desacord amb la informació lliurada pel fet que no contenia tota la informació que figura en els articles 20 i 25 del RD 1372/1986, de 13 de juny, que aprova el Reglament de béns de les entitats locals, que ell sol·licitava. Que traslladada aquesta queixa a l'Oficina de Patrimoni i Gestió Immobiliària, s'hauria informat a la persona reclamant el 14 de desembre de 2021 que "la informació que li ha estat remesa s'ajusta a la normativa d'aplicació a la Diputació de Barcelona en matèria d'inventari d'immobles i de vehicles, i pel que fa a la resta d'informació sol·licitada, es tracta d'informació que, per raons de seguretat pública, no es considera procedent facilitar-hi accés en consideració al disposat a 21, lletra a), d e la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon Govern". L'informe justifica aquesta valoració en aquests termes "En quant al llistat de béns immobles

publicat, aquest conté les dades de situació (camp municipi), la descripció de la f inca, la tipologia de l'edifici, el seu ús o destí, la naturalesa jurídica del bé immoble i el percentatge de propietat que correspon a la Diputació de Barcelona. Amb aquesta informació s'aporta informació referent al patrimoni immobiliari de la Diputació de Barcelona sense entrar en possibles afectacions a la seguretat de les edificacions del patrimoni corporatiu. En aquest sentit, en la resposta a la sol·licitud s'ha considerat pertinent evitar la difusió d'altres dades que puguin entrar en conflicte amb el límit al dret d'accés contingut a l'article 21. a i f de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en aplicació dels quals és procedent denegar o restringir l'accés a la informació pública quan la seva difusió comporti un risc per a la seguretat de persones o béns i pugui afectar a altres drets privats legítims. En la mateixa línia i pel que fa a l'inventari referent a vehicles corporatius, l'interessat ha estat remès també a l'inventari publicat a la Seu electrònica corporativa, on figura la relació de vehicles oficials." I fa seva la valoració de l'Oficina de Patrimoni i Gestió Immobiliària, en sentit que "amb la informació que facilita a l'interessat aquest disposa de dades referents als bens immobles i vehicles sense posar en risc la seguretat d'aquests, tenint en compte que una vegada facilitada la informació deixa de ser possible controlar i conèixer la utilització o difusió pública i/o interessada que es pugui fer d'aquestes dades que, en definitiva, afecten el patrimoni corporatiu, la situació dels bens immobles, la seva concreta ubicació, a més d'altres valors de consideració econòmica així com la identificació concreta dels vehicles oficials", pel què conclou que "La Diputació de Barcelona en data 14 d'octubre de 2021 va remetre en termini comunicació estimatòria de la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada pel Sr. XXX, en els termes previstos a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, facilitant la informació referent a l'inventari de béns immobles i vehicles corporatius en els termes de transparència aplicables a l'administració local de Catalunya i amb la pertinent preservació de la seguretat pública potencialment afectada".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i

l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública adreçada a una administració de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG (article 3.1.a)

L'article 2.*c* LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.*b*, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre l'objecte de la Reclamació

L'objecte de la reclamació no queda concretat per la persona reclamant, que es limita a dir que no està d'acord amb la resposta rebuda, però l'informe justificatiu de la Diputació apunta que s'haurien omès les dades relatives a la "situació dels bens immobles, la seva concreta ubicació, a més d'altres valors de consideració econòmica així com la identificació concreta dels vehicles oficials", invocant els límits previstos a l'article 21.1.a i f LTAIPBG.

L'article 21.1.a LTAIPBG preveu que es pugui limitar l'accés a la informació que perjudiqui la seguretat pública, i de l'escassa justificació de l'informe de la Diputació sembla desprendre's que l'Administració considera que aportar la seva concreta ubicació perjudica la seguretat de l'immoble en la mesura en què podria ser atacat. Quant a l'article 21.1.f LTAIPBG, protegeix la intimitat i els altres drets privats legítims, i a manca de cap altra justificació de l'Administració ni referència concreta al dany causat per l'accés en aquests interessos, i descartant que es pugui aplicar el dret a la intimitat a les dades d'immobles que no constitueixen residències personals o familiars de persones físiques, semblaria que s'empara en "altres drets privats legítims" de tipus econòmic de la Diputació, en protecció dels quals no lliura la informació relativa als valor econòmics dels immobles. Val a dir que la manca de justificació i de concreció per part de la Diputació del dany efectiu derivat de l'accés en la seguretat dels immobles, o del dany en els interessos privats legítims de la Diputació derivat de facilitar-ne el seu valor, portarien per sí sol a qüestionar la seva aplicació al cas limitant-ne l'accés

Però és que, a més, resulta definitiu per valorar l'adequació a dret de l'accés reclamat la regulació que conté l'article 48.1 del Decret 8/2021, del 9 de febrer, sobre al transparència i el dret a la informació pública, que, desplegant la previsió de publicitat activa de l'article 11.2.a LTAIPBG -que estableix l'obligació de les administracions de publicar als portals de transparència les dades més rellevants de l'inventari general del patrimoni pel que fa als béns immobles de domini públic i patrimonials i als béns mobles amb un valor especial-, disposa el següent: "1. Als efectes de la lletra a) de l'article 11.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, les administracions públiques han de publicar la informació relativa als béns que, de conformitat amb els seus inventaris respectius, siguin de la seva propietat, o sobre els quals disposin de drets d'una altra naturalesa, amb indicació de la seva titularitat sobre el bé, el títol i la data d'adquisició, l'import total d'adquisició, una breu descripció de l'ús o destinació i de la situació física i jurídica del bé, que en el cas de béns immobles inclou el seu valor cadastral, la població i l'adreça d'ubicació, la superfície total i la superfície construïda del bé, entre d'altres". I si aquesta informació és, en virtut d'aquest precepte, d'obligada publicitat activa al portal de transparència, difícilment es podrà justificar que no pugui ser lliurada en un procediment d'accés a la informació.

Quant a la identificació concreta dels vehicles oficials, l'informe de la Diputació no concreta amb base a quin límit o justificació se'n restringeix l'accés, ni quina és la informació concreta que s'elimina de l'accés. Tampoc ho fa la persona reclamant. Suposant que es tracti de la matrícula, vist que els vehicles oficials podrien destinar-se al transport d'autoritats públiques, la seva difusió podrà facilitar la identificació i seguiment dels seus moviments, el que podria fer-los vulnerables a un atac o afectar la seva privacitat, sense que s'apreciï que sigui una informació necessària per a la finalitat de control del patrimoni de l'Administració, que es pot servir amb la indicació del model i marca i valor econòmic del vehicle, ni sigui una obligació de publicitat exigible per la regulació legal o reglamentària de transparència.

Ni la part reclamant ni l'administració fan referència concreta a cap altra informació sol·licitada i desestimada a banda de l'anteriorment avaluada, més enllà de la invocació genèrica per part del reclamant dels articles 20 i 25 del Reial Decret 1372/1986, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de Béns de les Entitats Locals, i de la puntualització feta en l'informe de la Diputació de Barcelona al seu caràcter supletori i a l'aplicació principal a Catalunya del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals, que regula els inventaris al seu article 100 i següents. Val a dir, en primer lloc, que el fet que la norma invocada per la persona reclamant no sigui d'aplicació principal a Catalunya pel que fa a la regulació dels inventaris patrimonials dels ens locals, no exclou que pugui invocar-se per determinar el contingut de la informació que es sol·licita. Si la Diputació la té en el seu poder, serà informació pública objecte del dret d'accés, d'acord amb l'article 18 en relació amb l'article 2.b LTAIPBG. Tampoc es pot oposar a la seva sol·licitud que vagi més enllà de les obligacions de publicitat activa, ja que el dret d'accés no queda limitat als continguts legals de la transparència activa. Per tant, si la Diputació té en el seu poder la informació referida en els articles 20 i 25 del Reial Decret 1372/1986, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de Béns de les Entitats Locals, l'haurà de facilitar tret que resulti justificat aplicar algun límit legalment previst a l'accés. I no havent estat invocat ni justificat cap límit a l'accés a cap altra informació més que la prèviament analitzada, cal concloure que s'ha d'estimar l'accés a la informació prevista en aquells preceptes objecte de sol·licitud sempre que la Diputació la tingui efectivament en el seu poder, sense que aquest procediment l'obligui, en cas que no en disposi, a elaborar-la.

Per tant, correspon estimar la reclamació i declarar el dret d'accés a la informació patrimonial relativa a l'import total d'adquisició dels bens immobles del patrimoni de la Diputació, el seu valor cadastral, si el coneix, així com la seva situació física indicant-ne l'adreça d'ubicació, descartant que el seu accés pugui ser desestimat o restringit com pretén la Diputació de Barcelona en aplicació dels límits dels articles 21.1.a i f LTAIPBG, a la vista de què és informació d'obligada publicitat d'acord amb l'article 48.1 del Decret 8/2021, del 9 de febrer, sobre al transparència i el dret a la informació pública. Quant

als vehicles oficials, es desestima l'accés a la seva matrícula, en consideració a l'afectació de la seguretat de les persones. Finalment, pel que fa a la resta d'informació sobre els béns patrimonials i vehicles inventariats per la Diputació prevista als articles 20 i 25 del Reial Decret 1372/1986, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de Béns de les Entitats Locals, s'estima la reclamació i es declara el dret de la persona reclamant a accedir-hi, o a obtenir de la Diputació de Barcelona la manifestació expressa de la seva inexistència en el seu poder, si escau.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de gener de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 1128/2022 i declarar el dret de la persona reclamant a l'import total d'adquisició dels bens immobles del patrimoni de la Diputació, el seu valor cadastral, així com la seva situació física indicant l'adreça d'ubicació, així com a la resta d'informació prevista als articles 20 i 25 del Reial Decret 1372/1986, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de Béns de les Entitats Locals, o a obtenir de la Diputació de Barcelona la manifestació expressa de la seva inexistència en el seu poder.
2. Es desestima la reclamació en relació amb l'accés a la matrícula dels vehicles oficials de la Diputació de Barcelona, d'acord amb el fonament jurídic 2.
3. Requerir a la Diputació de Barcelona que lliuri a la part reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, i a informar a la GAIP, dins d'aquest mateix termini , de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquest Resolució.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1128/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.